

บทที่ 510
บทสวดวันปีใหม่ 2026

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ลูกขอถวายบทสวดนี้ ซึ่งลูกเขียนจากใจและเป็นบทแรกของปี 2026 แต่พระองค์ด้วยความเคารพ รัก ความเชื่อและความศรัทธาอย่างสูงสุดพระเจ้าข้า

เป็นการเขียนของลูกของพระองค์คนหนึ่งทีละหน้ากว่าตนเองอยู่ในวัยที่อีก 20 ปีเศษก็จะมีตัวเลขอายุครบ 100 แล้ว

เป็นวัยที่ทุกๆ วันมีคุณค่า เพราะอะไรที่มีหรือเหลือน้อย ก็ยอมตั้งมีค่ามากขึ้นเป็นธรรมดา

ก่อนอื่นใด ลูกถามตัวเองว่าในวัยที่ทุกวันเวลามีคุณค่า ลูกจะเลือกดำรงชีวิตอย่างไรจึงจะทำให้ชีวิตที่เลื่อนบนโลกนี้มีคุณค่า สอดคล้องกับเวลาที่เหลือน้อยนั้น

แล้วลูกก็ตอบตัวเองโดยไม่ต้องคิดเลยว่า “ฉันจะดำรงชีวิตแบบ Christ-centered life หรือมีพระเยซูเจ้าเป็นศูนย์กลางในทุกสิ่งทุกอย่าง”

เขียนง่าย แต่ในโลกแห่งความอลเวงเช่นทุกวันนี้ จะทำได้อย่างไร?

ในฐานะเป็นแค่ฆราวาสตัวเล็กๆ คนหนึ่ง ไม่ใช่เป็นพระสงฆ์หรือนักบวชที่การดำรงชีวิตหลักคือการถวายและอุทิศตนในการรับใช้พระเจ้า ลูกได้ค้นพบวิถีการดำรงชีวิตของลูกที่สามารถถวายและอุทิศตนทั้งครบแต่พระองค์ได้

เหนือสิ่งใด ลูกได้ค้นพบแล้วว่าพระองค์ประทับอยู่ในใจของลูก เป็นสถานะการประทับที่มั่นคงและหนักแน่นไม่สั่นคลอน ลูกยึดถือพระองค์เป็นเจ้านายสูงสุด ที่ลูกจะทำทุกอย่างเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยและโปรดปราน

1. ข้อที่สำคัญที่สุดคือ เราต้องมีความเชื่อ (Faith) ในหัวใจของเราซะก่อน หากปราศจากความเชื่อ (Faith) แล้ว จะไม่มีข้อต่อๆ ไป สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 14 ตรัสเกี่ยวกับความเชื่อนี้ว่า “Faith gives life its purpose. Faith is not a limitation; it is food for the soul.” ความเชื่อให้ความหมายแก่ชีวิต ความเชื่อไม่ใช่เป็นข้อผูกมัด แต่เป็นอาหารสำหรับจิตวิญญาณ

“ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นข้อพิสูจน์ถึงสิ่งที่มองไม่เห็น” ฮีบรู 11:1

จากประสบการณ์จริงในชีวิตของลูกที่มีความเชื่อในพระองค์อย่างปราศจากเงื่อนไข (Unconditional Faith) ลูกค้นพบว่า

Faith sees the invisible ความเชื่อเห็นสิ่งที่มองไม่เห็น, believes in the incredible เชื่อในสิ่งที่เหลือเชื่อ, and receives the impossible และจะได้รับในสิ่งที่เป็นไปได้

2. การมีวินัย ข้อนี้ต้องใช้กับทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ การมีวินัยไม่ได้จำกัดวิถีการดำรงชีวิต ตรงกันข้าม การมีวินัยกลับสร้างอิสรภาพให้กับเรา

การมีวินัยในด้านสุขภาพ ดูแลตั้งแต่เรื่องการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย หลีกเลียงอาหารที่ให้โทษ แม้จะอร่อย การออกกำลังกาย ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนต้องมีวินัยกับตนเอง ผลที่ได้คือ เรามีสุขภาพดี เป็นอิสระจากการต้องไปพบแพทย์

การมีวินัยในด้านจิตวิญญาณ เป็นต้นว่า การสวดภาวนาเป็นประจำทุกวัน การอ่านศึกษาพระวาจาของพระเจ้าเป็นประจำ และพยายามประพฤติปฏิบัติตามให้มากที่สุด การปฏิบัติตนเช่นนี้ ต้องมีวินัยกับตัวเองอย่างสูงเช่นเดียวกัน

“จงยึดคำสั่งสอนให้มั่นไว้ และอย่าปล่อยปรีชาญาณ จงปฏิบัติตามและปรีชาญาณจะเป็นชีวิตของลูก”

สุภาษิต 4:13

ถ้าเรารู้สึกว่าการสวดภาวนาเป็นการเสียเวลา การศึกษาและประพฤติปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้า ก็เป็นเรื่องลำบาก อีกอย่าง ทำไปก็ไม่มีคนเห็น ไม่มีใครมาชม ไม่ทำก็ไม่เห็นเกิดอะไรขึ้น สำหรับผู้ที่รู้สึกเช่นนี้ ก็คงจะต้องเป็นไปตามนั้น แต่สำหรับลูก ผู้ซึ่งสวดส่ายประจำทุกวันมาตลอดเกือบ 3 ทศวรรษที่ผ่านมา ตลอดจนสวดภาวนาตอนตื่นนอนทุกเช้าและก่อนนอนทุกคืน และศึกษาและประพฤติปฏิบัติตนตามพระวาจาของพระองค์มาตลอด ทำให้ลูกได้รับพระพรในการแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตที่บ่อยครั้ง ลูกจะได้รับแสงสว่างในระหว่างการสวดภาวนานั้น

ตอนลูกกำลังเริ่มก่อตั้งมูลนิธิเพื่อนำอาหารส่วนเกินไปแจกจ่ายให้แก่ผู้ยากไร้นั้น ลูกคิดไม่ออกว่าในด้าน Logistics ลูกจะหาอย่างไรจึงจะสามารถนำอาหารเหล่านี้ไปแจกจ่ายให้ผู้รับทั่วประเทศได้ แล้วในคืนหนึ่ง ขณะที่ลูกและลูกสาวคนเล็กกำลังเดินสวดส่ายประจำอยู่รอบสนามหน้าบ้าน พระจิตเจ้าก็ตรัสผ่านลูกสาว โดยเธอเสนอความเห็นขึ้นมาว่า ...

จากวันนั้นถึงวันนี้ พระพรของพระองค์ทรงนำให้มูลนิธิของลูกสามารถนำอาหารส่วนเกินไปแจกจ่ายให้ผู้ด้อยโอกาสได้ทั่วประเทศ

3. ความเพียรพยายาม เกิดจากความมีวินัย เราต้องมีความเพียรอย่างสม่ำเสมอ (Consistency) ในการดำรงชีวิตอย่างมีวินัย ทั้งทางร่างกายและจิตวิญญาณ สองอย่างนี้ต้องอยู่คู่กัน ขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใด ผลลัพธ์ที่ได้ก็จะไม่สมบูรณ์

การดูแลเรื่องอาหาร หากทำบ้าง ไม่ทำบ้าง เมื่อเจออาหารที่ถูกปาก แต่เป็นโทษแก่ร่างกาย ก็ยอมแพ้ต่อความอยากอาหารนั้น ก็จะไม่สามารถทำให้สุขภาพของเราอยู่ในมาตรฐานที่ดีได้ ฉะนั้น การพยายามทำตามพระวาจาของพระเจ้า แต่ก็ยอมแพ้เมื่อประสบกับปัญหาหรือความยากลำบากในการปฏิบัติตนเช่นนั้น ก็ไร้ผล ฉะนั้น

เราต้องพยายามให้ปัญหาอุปสรรคใดๆ เป็นกำแพงขวางกั้นความพยายามในการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่จงนำความล้มเหลวแต่ละครั้งมาเป็น Stepping stone ในการก้าวข้ามไปสู่จุดมุ่งหมายของการเป็นลูกที่ดีของพระองค์ให้ได้

4. การค้น “กระแสรียก” ของตนเองให้พบและปฏิบัติตนตามกระแสรียกของตน ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกันให้ดีที่สุด เพื่อรับใช้พระเจ้าตามความสามารถของตนเอง เป็นข้อที่สำคัญมากที่สุดของการเป็นลูกที่ดีของพระองค์

ลูกจำคำพูดของมาแมร์ครูประจำชั้นมศ.4 ของลูกที่รักลูกมากจนถึงทุกวันนี้ว่า “เธอไม่จำเป็นต้องมีสามีที่รวยที่สุดในโลกจึงจะรับใช้พระเจ้าได้ เธอให้ได้ ให้ตัวเองไถ่”

ถูกต้องที่สุดเลย ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเศรษฐีได้ และเราก็ไม่จำเป็นต้องนำความสำเร็จของผู้อื่นมาเป็นไม้บรรทัดวัดเทียบความสำเร็จของเราเอง

“พระพรพิเศษทั้งมวลเป็นผลงานของพระจิตเจ้า

พระองค์เดียว ผู้ทรงแจกจ่ายพระพรต่าง ๆ ให้แต่ละคนตามที่พอพระทัย” 1 โครินธ์ 12:11

“จงอย่าละเลยพระพรพิเศษที่มีอยู่ในท่าน พระพรซึ่งเป็นของประทานให้ท่าน” 1 ทิโมธี 5:13

ถูกแล้วพระเจ้าข้า ในปีใหม่ 2026 นี้ ลูกขอดำรงชีวิตตามกระแสรียกของพระองค์ ด้วยความเพียรพยายามอย่างที่สุด และอย่างมีวินัยอย่างสม่ำเสมอ บนพื้นฐานของความเชื่อความศรัทธาอย่างปราศจากเงื่อนไข เป็นการถวายพระเกียรติแด่พระองค์สูงสุดในวัยนี้ของลูก พระเจ้าข้า 😊😊😊

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดหนี

www.vvsharefoundation.org

